

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro remissione omnium peccatorum precatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

te, plenam percipiam omnium peccatorum meorum præteritorum, præsentium & futurorum remissionem & veniam: & statim post hanc vitam vniri tibi valeam, & recipi in vitam æternam, ad tuam gloriam, cum congratulatione & gaudio pijsimæ matris & omnium sanctorum tuorum, Per omnia secula seculorum, Amen.

Exercitium aliud ad idem ad quod præcedens efficax. Ad id autem tria potissimum requiruntur.

Primum est, vt homo de cætero vsque in finem dirigat gressus suos coram Domino, incipiendo, proficiendo, perficiendo, gressus suos iuxta formam & modum descriptum in Rosario siue Psalterio beata Virginis, cum articulis de vita, passione & virtutibus Christi, & sanctissime matris eius, vt illis pro posse conformetur.

Secundum est, vt purè & clarè omnia peccata sua mortalia, & alicuius ponderis venialia, quæ nondum satis est & bene confessus, sacerdoti habenti potestatem super eum, confiteatur, postulando prius à Deo eorundem clarissimam cognitionem, ardentissimam contritionem, gemitum, planctum & lachrymarum effusionem, non solum in generali, sed etiam sepius in speciali, & in quotidiana sua confessione.

Tertium est, vt quotidie antequam celebret, audiens Missam, post primum Agnus Dei, vel alio tempore magis congruo, prostratus dicat hanc quæ sequitur orationem toto corde & animo perfectò: Sicq; ex diuina promissione cuidam Dei amico facta, certam recipiet omnium peccatorum suorum, etiam mortalium remissionem. Et si in futura peccata ceciderit (quod absit) non collidetur, quia Dominus supponet manum suam, vt humilior, cautiior & fortior resurgat, quam antea fuit dum stare videbatur.

Pro remissione omnium peccatorum, Precatio.

Ecce mi amantissime Domine Iesu Christe, hic coram te Domino meo tremendo, reuerendo & summè diligendo, ego me prosterno & extendo, nõ quod ad hoc me dignum quocunq; modo præsumam, & multo minus ad accedendum te verè tremendissimum & reuerendissimum Dominum, & ad accipiendum te in me verè indignissimo, præsertim in isto tuo maximè reuerendo Sacramento, etiam Angelicis spiritalibus & Potestatibus tremendo, me dignum præsumere audeo. sed hoc ex humili confidentia, in tuam bonitatem & clementiam infinitam, facio, supplicaturus pro peccatis superbiæ, gulæ, luxuriæ, iræ, inuidiæ, ac alijs omnibus & singulis criminibus meis commissis, & bonis omisis, nimis multipliciter & grauissimè, heu, heu, heu, contra te D. um meum, ac contra proximum meum, & contra meipsum vnquam perpetratis. vt des mihi illa omnia humiliter cognoscere, deplangere, & pœnitendo emendare. Idcirco autem pro quolibet tali peccato dimittendo, beatissimam virginem Mariam matrem tuam, & omnes Sanctos tuos, præsertim in charitate, & omnibus virtutibus culpis meis pro tempore occurrentibus, & per me tibi & sacerdoti confessis, contrarijs, magis præclaros, inuocaui: quia de gratia tua & illuminatione, bene considerauit, quod non sum dignus apparere, vel verbum proferre in conspectu tuo. Idèò summoperè indigeo: plorum auxilio, consilio & suffragio: quum etiam non ignorem te velle nos inuocare Sanctos tuos, & te in eis, & eos in te sic laudare & honorificare, (licet nõ sit speciosa laus in ore peccatorum, quorum primus ego sum, propter hæc & innumerabilia peccata mea, quibus heu, heu, heu, nimis inquinatus sum) Sed quia pro his omnibus me diu non condemnasti, licet verè iustissimè merui, neque dignè

me flagellasti: sed in super ab innumerabilibus flagellis & periculis mentis & corporis me præsruasti, & vsque in hanc horam misericorditer conservasti, & super hæc omnia, me tam indignū infinitis beneficijs honorasti: specialiter tamen beneficio charitatis tantæ ac talis, (quam mihi misero & indignissimo de nimia pietate tua dudum donasti) quod in quantum possum capax esse, & tu me volueris iuare, volo semper, summe, summe, imò si possem dicere plus quàm maximè, in omnibus & super omnia, sine omni mensura te superamare. Et propter illum amorem etiam proximum meum, non tam amicum, quam & inimicum, sicuti meipsum in omnibus diligere, & eundem amorem tempore & locis opportunis, veraciter & cū effectu demonstrare. Et pro eodem amore tuo, omnia peccata mea cū primis: deinde & vniuersa peccata ab initio Mundi perpetrata, & vsque ad finem sæculi, contra amorem & honorem tuum vnquam perpetrada, continuè & actualiter vel habitualiter plangere & deplorare: illaq; confiteri, & secundum posse meum ad satisfaciendum pro eisdem iuxta tuum beneplacitum, me omninè promptum & beneuolum demonstrare. Ab omnibus quoque & singulis peccatis illis de cætero propono abstinere & cessare: ita vt potius omnia supplicia, etiam mortem millies sustinere velim, quam ex certa scientia, plenaue deliberatione, non modo mortaliter, aut criminaliter: sed etiam venialiter contra tuum amorem & honorem vnquam peccare.

Quod si contigerit me vllò vnquam tempore, contra tam fixum, deliberatumq; propositum meum, quocunq; etiam peccato graui aut leui te quoquo pacto offendere, (vt verissimiliter timeo quod peccatis meis exigentibus hoc possit pluries contingere) tunc in illo non volo iacere, aut permanere, sed quam cito tu mihi dederis illud cognoscere, & me adiuueris, resurgere, & pœnitentiam pro illo toties, quoties opus fuerit debitam agere firmiter propono, iuxta tuum beneplacitum, & vicariorum tuorum confessorum meorum, clauis scientiæ & potentiæ super me verè habentium, & me ab illo, virtute eorundem clauium liberare valeant, voluntatem.

Et ad cognoscendum in istis & in cæteris (quantum valeo) beneplacitum tuum, nec non ad veram differentiam peccatorum venialium, mortalium, & criminalium, & per quos ab illis liberari, & etiam quos ego à talibus absoluerè, vel possim, vel non possim, ne falsa opinione meipsum decipiam malè absolutus, neque alios malè absoluedo, volo omne studium debitum applicare, ne in hac parte propter crassam ignorantiam, habeas me iustè ignorare. Et insuper studere ad discendum & sciendum omnia alia debita mea, & ad implendum omnia virtutum exercitia ad me spectantia. Et ad sufferendum patienter & libenter, imò cum gaudio spirituali, omnia aduersa & supplicia, tum in corpore tum in anima, volo tibi animum promptum exhibere, aptare & resignare. Et in his omnibus & singulis cæterisq; tibi placitis & mihi clare cognitis, vsque in finem perseuerare.

At, quia nihil horum sine te facere neque consummare potero, desidero valdè te in adiutorium, per tui corporis sanctissimum Sacramētum (quamuis ad hoc verè nimis indignus sim) intra meipsum hodie suscipere, cognoscens certissima fide, quod tu velis de tua incomprehensibili bonitate & pietate, ad me quantumvis indignum dignanter, libenter & humiliter descendere, & cum eodem Sacramento ad me intrare, cum tota tua Diuinitate & humanitate, & me ad supradicta omnia, (in quantum tu cognoueris illa fore pro salute mea, siue pro tua gloria) fidelissime adiuuare.

Ex

Ex istis quoque datur mihi magna confidentia, hic nunc & in tua reali & personali indubitata presentia orandi, & te humiliter deprecandi pro tali clementia, quod isti sacerdoti nunc missam celebranti, & omnibus qui te sacramentaliter hodie in se sumpserint, velis donare, quod ipsi & nos omnes qui hoc desideramus, te spiritualiter sic sumamus, quod non in peius, sed in melius proficiamus, & de virtute in virtutem quotidie eamus, & in hoc usque in finem sic perseveremus, ut post huius vite finem, illuc sine dilatione perueniamus, quod facie ad faciem clarissime videamus te Deum deorum, Dominum dominorum, & dilectum dilectorum, in superna Syon, in secula seculorum, Amen.

Hic obsecra Deum, & beatam Virginem, pro signo plenaria remissionis omnium peccatorum tuorum, quod est clara omnium peccatorum cognitio, perfecta contritio, cum lacrymarum copia, dicens sepius corde contrito & humiliatio: Heu, heu, heu Domine Deus meus, quod te sic grauitur offendi. Deus propitius esto mihi peccatori. Misere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam &c. Quia hec sunt efficacissima verba ad stertendum & vincendum Deum inuincibilem, qui sola humilitate vincitur.

Exercitium diuinae laudis, per quod obtinetur indulgentia omnium peccatorum, vti diuinitus reuelatum reperimus.

Post finem Missae, toto corde humiliter recognosce, quod pro tanto dono & sacrificio, & pro quolibet alio Dei beneficio, non possis Deum digne, sicut deet, laudare & benedicere: & idem cum primis omnes creaturas ad laudandum & benedicendum Dominum tecum deuotius in hoc abis, & dices totum hunc hymnum.

Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate & superexaltate eum in secula: Benedicite Angeli Domini Domino &c. Gloria patri &c.

Deinde dices psalmos.

Laudate dominum de caelis &c. appropinquanti sibi &c. Gloria Pat. &c. Cantate domino canticum nouum, laus eius in Ecclesia sanctorum &c. omnibus sanctis eius. Gloria patri & filio &c. Sicut erat in principio &c. Hoc summe maxime & affectuosissime semper fieri cupio. Et specialiter gloria sit tibi amantissime Domine mi Iesu Christe, fili Dei, & tibi o dulcissima virgo Maria genitrix Dei, & vobis o omnes Sancti specialiter hodie commemorati, vel commemorandi siue colendi, electi Dei, cum istis Psalmis in canticis & cum omnibus beneficijs Dei in illis comprehensis, atque cum omnibus meritis vestris, necnon & cum meipso toto quamuis vere indigno, Deo totaliter oblato, laetique voluntati funditus resignato, cum omnibus meis bonis & malis praeteritis, praesentibus & futuris. Quae omnia & singula Deo meo & vobis offero, & vestrae bonitati, charitati & pietati semper oblata esse desidero, de malis corde vero dolendo, ore confitendo, & opere ad satisfactionem me paratum exhibendo: de bonis vero eidem Domino Deo meo, & vobis gratiarum actiones referendo, & vere recognoscendo, quod si in illis aliquid est bonitatis, hoc est pure a Deo & a vobis. Quia quantum in me est, certus sum & vere scio, quod omnia mea, quantumuis aliqua sint vel appareant bona, vere tamen nihilum & inane reputata sint, & merito reputanda & panno menstruata, & omni foeditati magis quam alicui puritati vel bonitati comparata & comparanda. Et ideo Domini mei & vestrae bonitati, charitati, & pietati cupio
semper